

Liber

sona mulieris: nec tñ eius filia dicta est. **C**etera sane ita sunt absurda: imo xō ita falsa: vt facillime redarguant. **O**mitto em̄ quale sit sp̄m̄scr̄m̄ matrē filij putare ⁊ iugē patris: for-
tassis q̄pe r̄ideat. hec in carnalib⁹ habere of-
fensionē dum corpeī cōcept⁹ partusq; cogitā-
tur. **Q**uāz ⁊ hec ip̄a castissime cogitēt: quibus
mūdis oīa mūda sunt: imundis autē ⁊ infide-
libus quoz polluta sunt ⁊ mens ⁊ p̄scia: ita ni-
hil est mundū: vt quosdā eoz etiā de virgine
fm̄ carnē natus christus offendat. **S**ed tñ in
sp̄ualibus illis sūmis vbi non est aliqd̄ viola-
bile: aut corruptibile: nec natū ex tpe: nec ex
informi formatū: si qua dicunt talia: ad quoz
similitudinē etiā ista inferioris creature gene-
ra q̄uis longe remotissime facta sunt: non de-
bent cuiusq; sobriā perturbare prudentiā: ne
cū vanū deuitat horrozē in p̄nciosum incur-
rat errorē. **A**ssuescat in corpib⁹ ira spiritaliuz
reperire vestigia: vt cū inde sursum versus du-
ce ratione ascendere ceperit: vt ad ip̄am in-
cōmutabilē veritatē p̄ quā sunt facta ista pue-
niat: non secū ad sūma p̄rabat qd̄ p̄tēnit in i-
firmis. **N**ec em̄ erubuit quidā: vxozē sibi elige-
re sapientiā. **Q**uia nomē vxoris in ple gignē-
da corruptibile cōcubitū iegerit cogitanti: aut
vero ip̄a sapia sexu feminea est: qz feminini
generis vocabulo ⁊ in greca ⁊ latina lingua
enunciatur.

Q homo non ad vnus in trinitate per-
sone: sed ad totius trinitatis imaginez sit cre-
atus.

Capitulum VI

On ergo p̄pterea respuimus istaz
n̄ sniam: qz timem⁹ sc̄tām ⁊ inuolabile
caritatē tanq; iugem dei patris de
illo exitem. **S**ed nō sicut plem ad gignendū
verbū: p̄ qd̄ facta sunt oīa cogitare. **S**z qz eaz
falsam diuina scriptura euidēt ostēdit. **D**ixit
em̄ de⁹. **F**aciamus hoīem ad imaginē nostrā
paulopost autē dictū est. **E**t fecit de⁹ hoīem ad
imaginē dei. **N**ostrā certe qz pluralis est nūe-
rus: nō recte dicere: si hō ad vni⁹ p̄sone ima-
ginē fieret: siue patris: siue filij: siue sp̄s̄ sancti.
Sed qz fiebat ad imaginē trinitatis: p̄pterea
dictū est ad imaginē nostrā. **R**ursus autē ne i
trinitate credēdos arbitraremur tres deos
cū sit eadē trinitas vn⁹ deus. **E**t fecit inq̄t de-
us hoīez ad imaginē dei: p̄ eo ac si diceret ad
imaginē suam. **S**unt em̄ tales v̄sitate in l̄ris il-
lis locutōes: quas nōnulli catholicā si etiāz si
deasserūt: nō tñ diligenter aduertūt vt putēt
ira dictū: **F**ecit de⁹ ad imaginē dei: quasi dice-
ret: fecit pater ad imaginē filij. **S**ic volentus

asserere in scripturis sc̄tis deū dictū etiā filiū
quasi definit alia verissima ⁊ manifestissima
documēta: vbi nō solū deus: sed etiā ver⁹ de⁹
dict⁹ est fili⁹. **I**n h̄ em̄ testimonio dū aliud sol-
uere intendit: sic se implicat vt expedire non
possint. **S**i em̄ p̄ fecit ad imaginē filij: ita vt n̄
sit hō imago patris ⁊ filij: dissimilis est p̄ri fili⁹.
Si em̄ pia fides docet: sicuti fides docet filiū
esse ad equalitatē essentie similem patri qd̄ ad
similitudinē filij factū est: necesse est etiā ad si-
militudinē p̄ris factū sit. **D**einde si hoīem pa-
ter non ad suā: sed ad filij fecit imaginē: cur n̄
ait: **F**aciam⁹ hoīem ad imaginē ⁊ similitudi-
nē tuā: sed ait nostrā: nisi qz trinitatis imago
fiebat in hoīe: vt hoc mō esset hō imago vni⁹
veri dei: qz ipsa trinitas vnus verus deus est.
Locationes autē sunt innumerabiles tales i
scripturis: sed has protulisse suffecerit. **E**st i
psalmis ita dictum: **D**omini est salus ⁊ super
populum tuuz benedictio tua: quasi alteri di-
ctum sit: non ei de quo dixerat: **D**omini est sa-
lus. **E**t iterum. **A**te inquit eruar a temptati-
one: ⁊ in deo meo sperans transgrediar mu-
rum quasi alteri dixerit a te eruar a temptati-
one. **E**t iterum. **P**opuli sub te cadent in cor-
da inimicorum regis. **A**c si diceret: **I**n corda
inimicorum tuorum. **S**i quippe regi dixerat:
id est dño nostro iesu christo: populi sub te ca-
dent: quem regem intelligi voluit: cum dice-
ret inimicorum regis. **M**arius ista in noui testa-
menti litteris inueniuntur. **S**ed tñ ad roma-
nos apostolus de filio suo inquit: qui fact⁹ est
ei ex semine dauid fm̄ carnē: qui p̄destina-
tus est filius dei in virtute sc̄dm̄ sp̄itū sancti
ficationis ex resurrectione mortuorum iesu
christi dñi nostri. **T**anq; de alio supra diceret
Quid est em̄ filius dei p̄destinatus ex resur-
rectione mortuorum iesu christi: nisi eiusdē iesu
christi qd̄ p̄destinatus est filius dei in virtute?
Ergo quō hic cū audiuimus fili⁹ dei in virtute
iesu christi: aut filius dei fm̄ sp̄itū sancti
ficationis iesu christi: aut filius dei ex resur-
rectione mortuorum iesu christi: cum dici potuis-
set v̄sitate in virtute sua: aut fm̄ sp̄itum sc̄ri-
ficationis sue: aut ex resurrectione mortuorum ei⁹:
v̄l mortuorum suorum: nō cogimur intelligere ali-
am p̄sonā: s̄ vnā eandēq; s̄ filij dei dñi n̄si iesu
xpi. **I**ra cū audiuim⁹. **F**ecit de⁹ hoīez ad ima-
ginē dei q̄uis possit v̄sitate dici ad imaginē su-
am: nō tñ cogimur aliā p̄sonā itelligere i trini-
tate: s̄ ip̄am vnā eandēq; trinitatē: qd̄ est vnus
deus: ad cui⁹ imaginē fact⁹ est hō. **Q**ue cum
ita sint: si eandem trinitatis imaginem non i
vno sed i tribus hoīb⁹ acceperimus: patre

Ioh. j.

Gen. j.

Ps. 3.

Ps. 17.

Ps. 44.

Roma. j.

Gen. j.

et matre et filio: non erat ergo ad imaginem dei factus homo antequam vxor ei fieret: et antequam filium propagarent: quia nondum erat trinitas. An dicit aliquis. Iam trinitas erat: quia etsi nondum forma propria: iam tamen originali natura et mulier erat in latere viri: et filius in lumbis patris.

Ubi. s. Cur ergo cum scriptura dixisset. Fecit deus hominem ad imaginem dei: cōterit dicens: Fecit deus eum: masculum et feminam fecit eos: et benedixit eos. Vel si ita distinguendum est: et fecit deus hominem: ut deinde inferat ad imaginem dei fecit illum: et tertia subiunctio sit: masculum et feminam fecit eos. Quidam enim timuerunt dicere: fecit eum masculum et feminam: ne quasi monstruosum aliquid intelligeretur: sicuti sunt quos hermaproditas vocant: cum etiam sic non mendaciter possit intelligi vtrumque in numero singulari: propter id quod dictum est. Duo in carne vna. Cur ergo ut dicere ceperat in natura hominis ad imaginem dei facta propter masculum et feminam non commemorat scriptura? Ad implendam quippe imaginem trinitatis debuit addere et filium: quousque adhuc in lumbis patris constitutum sicut mulier erat in latere. An forte iam facta erat et mulier: et scriptura breui cōplexione constrinxerat: quod postea quemadmodum sit factum diligentius explicaret: et propterea filium commemorari non potuit: quia nondum erat natus: quasi et hoc non poterat ea breuitate cōplecti spiritus sanctus suo loco postea natum filium narraturus: sicut mulierem de virili latere assumptam suo postmodum loco narrauit: et tamen hic eam nominare non pretermisit.

De eo quod apostolus dicit virum esse imaginem dei mulierem autem gloriam viri. **Ca. VII**

Non itaque ita debemus intelligere hominem factum ad imaginem summe trinitatis: hoc est ad imaginem dei: ut eadem

imago in tribus intelligatur hominibus: profertim cum apostolus virum dicat esse imaginem dei: et propterea velamentum ei capitis demat: quod mulieri adhibendum monet: ita loquens: Vir quidem non debet velare caput cum sit imago et gloria dei. Mulier autem gloria viri est. Quid ergo dicemus ad hec? Si pro sua persona mulier ad implet imaginem trinitatis: cur ea detracta de latere viri adhuc ille imago dicitur? Aut si et vna persona hominis ex tribus potest dici imago dei: sicut in ipsa summa trinitate et vnaqueque persona deus est: cur et mulier non est imago dei? Nam propterea caput velare precipit: quod ille quia imago dei est prohibetur. Sed videndum est quomodo non sit contrarium: quod dicit apostolus: non mulierem sed virum esse imaginem dei: huic quod

Ubi. s. **Gen. j.** scriptum est in genesi. Fecit deus hominem

imaginem dei fecit eum: masculum et feminam fecit eos et benedixit eos. Ad imaginem quippe dei nam ipsam humanam factam dicitur: quod sexu ex vtroque completum. nec ab intelligenda imagine dei separat feminam. Dicto enim quod fecit deus hominem ad imaginem dei: fecit eum inquit masculum et feminam: ut certe alia distinctio: masculum et feminam fecit eos.

Quomodo ergo apostolus audiuius vix esse imaginem dei: vni caput velare prohibet: mulierem autem non et ideo ipsa habere iubet: nisi credo illud esse quod iam dixi: cum de natura humane mentis agerem mulierem cum viro suo esse imaginem dei ut vna imago sit rota illa suba. Cum autem ad adiutorium distribuit quod ad eam ipsam solam attinet: non est imago dei: quia autem ad vix solam attinet imago dei est tam plena aut integra quam in vno coniuncta muliere. Sicut de natura humane mentis diximus: quia etsi tota complectitur veritatem imago dei est: et cuius ex ea distribuit aliquid: et quadam intentione derivatur ad actionem reipublicam: nihilominus ex parte prospectam profulit veritatem: imago dei est: ex quo vero intendit in agenda inferiora: non est imago dei. Et quoniam quantumcumque se extenderit in id quod eternum est: rationem magis inde format ad imaginem dei: et propterea non est cohibenda ut se inde contineat ac temperet: et ideo vir non debet velare caput. Quia vero illi rationali actioni que in rebus corporalibus temporalibusque consistit: periculosa est nimia inferiora progressio: debet habere partem super caput: quod iudicat velamentum que significat esse cohibenda. Errata est enim sancti angelis sacra et pia significatio. Nam deus non ad temporum videri: nec aliquid noui sit in eius visione atque scientia: cum aliquid temporaliter ac transitorie geritur: sicut inde afficiuntur sensus vel carnales animalium et hominum vel etiam celestes angelorum. In isto quippe manifesto sexu masculi et femine: apostolus paulus occultioris cuiusdam rei figurasse mysterium. Vel hic intelligi potest: quod cum alio loco dicat veram viduam esse desolatam sine filiis et nepotibus et tamen eam sperare debere in deum: et persistere in orationibus nocte et die: hinc iudicat mulierem seductam in preuaricatione facta: saluam fieri per filiorum generationem. Et addit si permanserit in fide et dilectione et sanctificatione cum sobrietate. Quasi vero possit obesse bone vidue si vel filios non habuerit: vel hi quos habuerit: si in bonis operibus permanere voluerint. Sed quia ea que dicuntur opera bona tanquam filii sunt vite nostre: secundum quod dicitur cuius vite sit quisque: id est quod agat hec temporalia: quam vitam greci non zoen: sed bion vocant. Et hec opera bona maxime officii

1. Cor. ij.

1. Ubi. s.